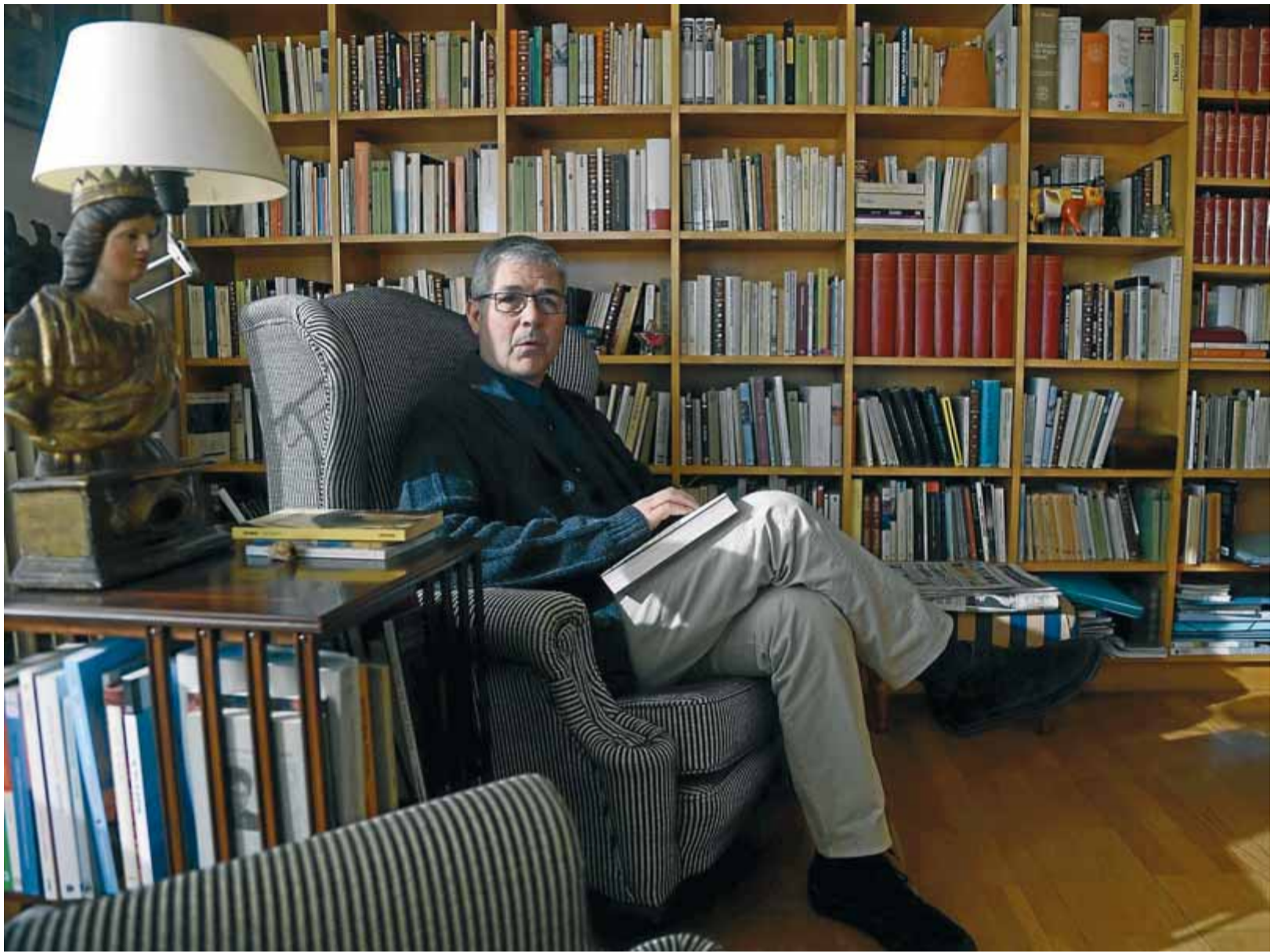

Antoni Puigverd
ha guanyat sis premis
literaris, entre els
quals el Carles Riba
de poesia
MANEL LLADÓ

**LA FINESTRA
DISCRETA.
QUADERN DE LA
RODA DEL TEMPS**
Antoni Puigverd

Editorial: La Vanguardia
Ediciones
Barcelona, 2014
Pàgines: 406
Euros: 24 euros

L'any de tots els anys

El teòric nord-americà Hans Ulrich Gumbrecht ens adverteix que el món actual està canviant de *cronotop* o de paradigma del temps. Segons el professor de Stanford, el nostre temps és un present cada dia més eixamplat que ha deixat de banda el passat com a càrrega feixuga i inútil i el futur com a massa dubtós i incert. Vivim en un present trepidant que ens sobrepassa en tot i mirem d'acomodar-nos-hi sigui com sigui.

Per aquest motiu Antoni Puigverd ha basat la seva darrera obra, *La finestra discreta. Quadern de la roda del temps*, per defensar, de manera ardida, el *cronotop* anterior de la nostra cultura, un *cronotop* basat en el cicle natural i el seu derivat superior, el cicle cristològic. Ara bé, tot i que el llibre de Puigverd està tenyit d'una fina nostàlgia, no es pot dir que *La finestra discreta* sigui un llibre anacrònic. És un llibre crític i agònic (en el sentit unamunià) on Puigverd, un home clarament del seu temps, afronta el present –“La bota del present és militar. Pressiona, esparvera, desconcerta”–, mira de denunciar tot allò que és banal i passador perquè puguin aflorar valors més sòlids i permanents. Potser seria millor dir que estem davant d'un llibre elegíac, amb el benentès que l'actitud elegíaca és

aquella que, bo i reconeixent la fugacitat de tot, malda per deixar constància de les coses que perviuen i resisteixen.

Per Puigverd, a la nostra societat actual, les coses que perviuen i resisteixen estan sota sospita i amenaça constant. El nostre autor reivindica allò que hauria de perdurar: el sentit real del temps, la natura, la consciència moral, la sensorialitat i la sensualitat, les autèntiques relacions humanes, el coneixement i l'aprenentatge, la cultura, la creativitat, totes les arts, els viatges, els bons aliments, el gust, la sensibilitat, la política més noble, les rela-

cions socials dignes, el sentit de la transcendència, la tradició, el marcat sentit de la discreció, l'autenticitat, la història, la raó, les veritats amb minúscula...

La gran majoria de comentaristes han parlat de *La finestra discreta* com si es tractés d'un dietari. L'obra té certs elements de dietari com ara l'intent de conservar l'impacte immediat de la realitat, el fragmentarisme textual o una certa voluntat d'autoretrat, però desborda els paràmetres formals d'un mer dietari. A *La finestra discreta* podem rastrejar, sense dificultats, la presència d'altres subgèneres de la literatura del jo com les memòries i l'autobiografia. L'obra es disloca constantment cap al terreny de les observacions humanes a la manera dels moralistes francesos del segle XVII, cap al pensament generalista dels *philosophes* de la Il·lustració i cap a l'aforística de filiació grecolatina.

Estilísticament parlant, Puigverd ha reconduït els seus dots de poeta, narrador i articulista cap a una prosa molt dúctil, treballada i matisada que fa que els lectors tinguin la sensació que es troben davant d'un autor que no coneix les limitacions expressives. Un llibre que, per contingut i forma, ens obliga a aturar-nos per assaborir el lent flux de la vida. *

L'apunt

Nascut a la Bisbal d'Empordà (1954), Antoni Puigverd és poeta llicenciat en filologia hispànica. Ha publicat llibres de relats (*La pràctica dels vius*), novel·la (*Paper de vidre* i *La gàbia d'or*), poesia (*Vista cansada*, *Curset de natió*, *La migranya del faune* i *Hivernacle*) i prosa de no-ficció (*Ombres i dies*, *L'Empordà*, *Llibre de meravelles* i *La finestra discreta*).